

թեամբ ծածկված է ջրով. հեղեղը հողին է հաւասարեցրել Մէլլիք-Փաշայեանների յայտնի քարվանսարան և շրջակայ շատ տներ ու խանութները կոտրվել է նաևթի մի մեծ ըէղէրվուար և մի քանի հազար պուդ կէրօսին թափիւել է այդ կանգնած ջրերի վրա: Արեկ տակ այդ ջրերը պկնել են կամաց կամաց իջնել. անտանելի շոքեր են. ճահիճներից բարձրանում է սարսափելի գարշահոտութիւն. այնքան մոծակ կար, որ շունչ չէ կարելի քաշել. և այդ բոլորի հետ միասին մի կատարեալ դժուք է ներկայացնում այս օրերում Եւլախը: Երկաթուղին դրել է մի քանի դատարկ վագններ, որոնց մէջ տնաքանդ եղած կօմիսիօնէրները պատուարվել են, և Անդրկովկասեան երկաթուղու վարչութիւնը, որ մինչև այսօր ապրանքների համար էր «Յա քրանցի» առնում, այսօր օրական 3 բուռլի իւրաքանչիւր վագնի համար առնում է այդ ապրանքներ ուղարկող խելք կօմիսիօնէրներից նոյն խել իրանց կօմիսիօնէրներին ժամանակից աւել պահելուն համար:

Այս գիշերվան թիֆլիսից եկած գնացքը Աղմտափյում սպասելու 13 ժամ:

U.P. U.P.

ՆԱՄԱԿ ՎԵՐԻՆ-ԱԳՈՒԼԻՄԻՑ

Հունիսի 1-ին

Տեղիս ուսումնաբանների ուսուցչական խումբը
այս տարի էլ չը կարողացաւ խաղաղ անցկացնել.
անհամաձայնութիւններ, անտեղի վիրաւորանք-
ներ, կրքեր.... կարելի է զարմանալ հոգաբար-
ձուների և աւագ ուսուցչի համբերութեան վրա,
որոնք դէափ այս շատ սառնութեամբ և արհա-
մարհանքով են վերաբերվում: Սակայն այս վար-
մունքը, մեր կարծիքով, աւելի քան խելացի է,
քան որում ինտրիգաներ լարողները, բացի ար-
համարհանքը, հաղիւ թէ ուրիշ պատուի արժանի
լինեն:

Ուսուցչական խումբը բաղկացած է 10 անձերից, որոնցից երկուաը—մի օրիորդ և մի պարուն, որ թիվլիսեցի են, գլխաւոր տարածայնութիւնունիքի պատճառաւն են: Դրանք միւս ութիվ դէմ՝ «պատերազմ» են հրատարակել դօն-քիչօտութեան դրոշակը ձեռքում բռնած.... Պէտք է նկատել, որ ընդհանրապէս քաղաքացի երիտասարդները, որոնք բոլորովին անծանօթ են գիւղական կետերին, գիւղը մտնելով ամեն ինչ ամսպիտան և անսովոր են գտնում . և առանց հանգամանքների հետ ծանօթանալ աշխատելու, առանց ժողովրդին և նրա սովորութիւններին մօտիկից նայելու, սկսում են արշաւանք, բոլորովին ապարդին և յաճախ շատ վնասակար արշաւանք, որպիսին մղում էր Դօն-Քիչօտը քամու ջրաղացների դէմ.... և դրա հետեանքը լինում է այն, որ իրանք անընդունակ լինելով մի բան անելու՝ եղածն էլ փչացնում են ու ացդախով թէ իրանց և թէ այն գործի, որին իրանք ծառայում են, վարկը բոլորովին վայր գցում հասարակութեան աջքում: Եւ ցաւալին այն է, որ այդ խեղճերը շատ ուշ են նկատում իրանց կուրութիւնը. շարունակ աչքերը խփած դօն-քիչօտութիւն են անում, երազելով թէ նոր աշխատի են Արագածոտնում:

ЧИГИЛ СОБСОВ

Յունիսի 12-ին

Յառաջ շ լ ու ս տ ա ր դ ա մ ա լ ա յ ս հ ա ս պ ա մ ս ո ւ մ են ի ր ա ն ց դ օ ն - ք ի շ օ ս տ ո վ թ ի ւ ն ը .... Ու ս տ ո ւ մ ն ա ր ա ն ն ե ր ի հ ո տ ա ր ա ր ձ ո ւ ն ե ր ը ա ր դ է ն ս ո ր ո չ ե լ են ա յ ս տ ա ր ի չ ը վ ա ր ձ ե լ յ ի շ ե ա ն ե ր ի ն, ո ր պ է ս խ ո ւ լ ա ւ ա ր ն ե ր ի ։ Ք ն ն ո ւ թ ի ւ ն ն ե ր ը ա յ ս տ ե ղ ի ո ւ ս տ ո ւ մ ն ա ր ա ն ն ե ր ո ւ մ ա ր դ է ն ս կ ա վ ա ծ ե ն ։ Ո չ տ ր է գ ո հ լ ի ն ե լ, ո ր ո վ ե ն ե տ ե ա յ ս տ ա ր ի հ ա ս ա ր ա կ ո վ թ ի ւ ն ի ց ա ս տ ե ր ն ե ն յ ա ճ ա խ ո ւ մ ք ն ն ո ւ թ ի ւ ն ն ե ր ի ն ։ Ս ա կ ա յ ն ո ր չ ա փ ծ ի ծ ա լ ի ի, ն ո յ ն չ ա փ է լ ց ա ւ ա լ ի է տ ե ս ն ե լ ի շ ե ա լ ե ր կ ո ւ ա ն ձ ա ն ց բ ո ւ ն ա ծ դ ի ր վ ը ք ն ն ո ւ թ ի ւ ն ն ե ր ի ժ ա մ ա ն ա կ ։ ա շ խ ա ս տ ե լ հ ա ս ա ր ա կ ո վ թ ե ա ն ա ւ ա ծ ա շ ա կ ի ե ր ա ն ն ե ր ի ն կ ո ր ե լ ա յ ս կ ա մ ա յ ն ո ւ ո ւ ց չ ի ա ռ ա ր կ ա յ ի ց, ն ր ա ն ց վ ա ր կ ը (ի բ ր և թ է) լ ա յ ր գ ց ե լ ու ն պ ա ս տ ա կ ո վ, — ա յ դ ա ւ ե լ ի ք ա ն Յունիսի 12-ին

Դաստիարակության պահպանի պահպանի գլուխացնելում կանց առներից փախչում են միշտ) սարսափած կառաւ տարիի ենք անցկացնում. ապրիլի 25-ին սկսած անընդհատ անձրևներ են թափում մեր

ար գլխին: Ահազին վնասներ են հասել երկրին այդ անձնելք քերում, տաշում է հողի երեսից մարդ-մեզ կանց ապրուստի յոյսը: Գարաբաղի անհամար ծորեն ու գետակները լցված են յորդառաւ ջր-բռով և տանում են բաղմաթիւ գոհեր մարդկանցից և անային անսաստներից. զոհերի հաչիւը միայն բնքը ջուրն է իմանում:

Սարսափի է տիրում ժողովրդի վրա: Կա այժմ գլուխ է բարձրացրել և միաբերան ասում է, որ այդ սարսափինի փորձանկները իր մեղքերի համար են. անից տուն, խանութից խանութ ընկած փող են հաւաքել և այսօր, կիրակի առաւօտ, մինչև 10 ոչխար են զրնել և բաժանել: Մի ամբողջ շաբաթ է առա, եկեղեցիներում կատարվում է հակումն, ծնկաչոր «Տէր ողորմեա» են ասում: Բայց անձրւն ելի շարունակ գալիս է: Այսօր զգուելի եղանակ է. մշուշով պատած ենք ամեն կողմից, մանր անձրեր մինչև ոսկորներն է ընե, ակամայ սկսում է մտածել, որ եթէ ջրհեղեղ էլ չը լինի, բոլոր պիտի փունքը այսքան խոնաւութիւնից: Ինչքան մեծ գործ կանէր ա. Ասիացին, եթէ վաղօրօք իր տապանը մեղ մօտ ուղարկէր: Շուշում շատ կան այնպիսի «քարի պտուղներ», որոնց կորուստը համաշխարհային կորուստ կը լինէր. փրկելով դիանց կորուստից, ա. Ասիացին ընդհանուր մարդկութեան բարերարներից մէկը կը դառնար: Բայց տապանը պէտք է մեծ լինի, որտինետև մեղ մօտ շատ կամ հազուազիւտ «քարի պտուղներ»:

Համանում. ցեխը սարսափելի է։ Այսօր օրիորդական դպրոցում տարիեկան համոզման էր, որ շատ լաւ անցաւ. կարգացին ճառեր, ոտանաւորներ, օրիորդները երգում էին։ Հինգ հոգի վերջացրել են ուսման ընթացքը և վկայականներ ստուգան։ Առաջնորդը մի ճառով դիմեց բաղմաթիւ համոզիսականներին, յորդորեց բոլորին գործ տեսնել, չը բաւականանալ պլատոնական ցանկութիւններով։ Սրբազնը ջրեց այն լուրերը, որ մեծ եռանդով տարածվում էին վերջին ժամանակներս ժողովրդի մէջ. ասեց որ սուս են լուրերը, որպէս թէ մեր դպրոցները պիտի փակվեն միջոցների պակասութեան պատճառով. տղայոց դպրոցում այս տարի բացվում է հինգերորդ դասարան, օրիորդաց դպրոցը պիտի էլ առաջարկմէ։ Եթէ փող չը լինի, ասեց սրբազնը, ես իմ անձնական միջոցներս կը նովիրեմ և չեմ Այս տեսակ յուսահատական ժամանակ Շուշիում բացվեցաւ մասնաւոր գրադարան, որ պարունակում է իր մէջ մեր գրականութեան բոլոր յայտնի գործերը, սկած չորրորդ դարից մինչև մեր օրերը։ Վաղեմի բաղձանքը, վերջապէս ի ի կատար եղաւ, շատ թեմիւ վճարով ցանկացողը կարող է կարդալ սովորել։ Տեսնենք այդ հիմնարկութիւնն ինչ տեսակ ազդեցութիւն կանի մեր աշխարհահաջախ ծոյլանոցի, մեր մէյդանի հերոսների վրա. Գիրքը կարող կը լինի չաղ-չաղ բամբասանքի, վայրախօսութեան մէրը քիչ թուացնել, թէ ալէտք է յուսահատ ձեռք թափ տալ և ասել որ՝ այսպէս եկել է, այսպէս էլ կերթայ։ Ինձ աւելի այս վերջինն է հաւանական թւում, մանաւանդ, որ տարին այսքան զառն է, տիտուր։ Բայց տեսնենք. չը կայ չարիք, որից բարկը չը ծնվի։

ՆԵՐԲԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

Մայրաքաղաքի լրապետների խօսքերով՝ մտա-
դրութիւն կաց Ափեղում 1890 կամ 1891 թվան
փիւզաննունական մեծ ցոչցահանդէս կազմել,
առիջուի համդէսի նման:

«Нов. Время» լրագիրը հազարդում է, որ պետական խորհրդի վճռի համաձայն Վարչավայրի ամալսարանում թոյլ է տուած 50 լուրջու փոստաբէն մեծացնել վճարը մինչև 100 լուրջի դաշտախոսութիւնները լաելու համար։

«Մակի» № 59-ի մէջ Վերին-Ադուլիսից Զ.
տողազրութեամբ մի յօդուած էր տպագրված,
ըստ ամբողջապէս վերաբերվում էր Ս. Քրիստո-
նու եկեղեցու քահանայութեամ հարցին։ Այժմ

անի ապովեցիների ստորագրութեամբ հետևեալ երթամբ յիշեալ յօդուածի մասին։ «Մի կողմ ուղնեալ յօդուածազրի անվայել ակնարկութիւն-երը, թէ յիշեալ քահանայացուի և թէ ժողովր-ի վերաբերմամբ՝ մենք ճշմարտութիւնը պարզե-ու. համար ստիպված ենք ուշացրութիւն դարձ-ել նրա մի անվայել զրաբարտութեամ վրայ Յօդ-ածազիրը, ի միջի այլոց, զրում է, որ Ս. Քրիս-տիփոր եկեղեցու ծովից շատերը գեռ այժմ են լիսի ընկել և ընդդէմ էին այդ ընտրութեանը, որ զժողովների թիւը այժմ աւելի շատացել է և որ նրանք աշխատում են համոզեցնել ժողովրդի նացեալ մասին էլ ուրիշ, մի աւելի պիտանացու արդ ընտրվի քահանայացութեամ։ Այդ բոլորը ուստի է և զրաբարտութիւն. մենք Ս. Քրիստովիոր կեղեցու ծխականներս ոչ մի տրատուջ և զժող-ութիւն չենք յայտնել մեր քահանայացուի դէմ. ենք գոռ ենք նրանից և ամեն կերպ աշխատում ենք նրան օր առաջ քահանայացած տեսնել։»

ԵՐԵՒԱՆԻՑ մեզ գրում են: «Ամսիս Յ-ին, երեցան, այսուեղ տեղաց բաւական խոչըր կարւու, ուակայն բարեքաղղաքար շուտ կարմեց, եւ ոչ մեծ վեաս կարող էր հասցնել Նրանի այներին»:

Մեզ հաղորդաւմ են, որ երևանցի վաճառական
Աֆրիկեան, գնալով Գաւալու գիւղը, այդու-
նոր շինելի ուսումնարանի օգտին խոսացել
միանուագ 100 բուրլի և տարուց տարի էլ 20-
յան բուրլի:

Մեր ստացած բաղմաթիւ նամակներից երևում
որ այս տարի Երևանի նահանգում անթիւ.

